

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 353
van **KATIA SEGERS**
datum: 27 maart 2019

aan **PHILIPPE MUYTERS**
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Vlaamse Ondersteuningspremie (VOP) - Uitsluiting Nederlandstalige Brusselaars

Sinds 2019 kunnen inwoners van Brussel geen aanspraak meer maken op de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP). Deze premie maakt het voor werkgevers en zelfstandigen aantrekkelijker om personen met een arbeidshandicap in dienst te nemen of te houden. Ze dient als ondersteuningsmaatregel en compensatie voor de eventuele extra kosten en lagere productiviteit die de arbeidshandicap met zich meebrengt. Een goede en effectieve maatregel, waarvan Nederlandstalige Brusselaars nu worden uitgesloten.

De doelgroepvermindering werd al in 2016 beslist, maar toch werden de Nederlandstalige Brusselaars niet op de hoogte gebracht. Ook organisaties, die bekend zijn als organisaties die mensen met een beperking uit Brussel begeleiden naar de arbeidsmarkt, waren niet op de hoogte en vernamen het nieuws op het moment dat de premies werden aangevraagd. Mensen met een beperking die dachten aanspraak te maken op een premie en hun aanvraag deden, kregen als antwoord: de premie bestaat niet meer voor Brusselaars, eens bij Actiris te proberen. Helaas, bij Actiris worden ze opnieuw doorgestuurd naar de gemeenschappen, want deze premie betreft voor hen een aangelegenheid van bijstand aan personen. Eventueel komen ze in aanmerking voor een activapremie, maar daarvoor moeten ze eerst al twaalf maanden een niet-werkende werkzoekende zijn, en de activapremie is sowieso beperkt in de tijd. Terwijl de arbeidsbeperking natuurlijk niet stopt.

De VOP-premie kan wel nog worden aangevraagd voor mensen die in een ander Europees land wonen. Ook als de Brusselaars in Vlaanderen willen komen werken, hebben ze geen recht op de VOP-premie.

Het lijkt erop dat dit een eenzijdige besparingsmaatregel is, waarbij Vlaanderen zijn handen eenzijdig aftrekt van de Nederlandstalige Brusselaars. Het gaat daarbij dan nog om mensen met een beperking, die hierdoor helemaal uit de boot vallen, en van het kastje naar de muur worden gestuurd.

Daarnaast haalt Vlaanderen voor welzijn de 5%-norm voor Brussel niet. Door dergelijke besluiten zal ze nog minder behaald worden.

1. Wat is de juiste redenering achter deze doelgroepvermindering? Met de huidige krapte op de Vlaamse arbeidsmarkt, is het toch jammer dat we het voor Brusselaars moeilijker maken om in Vlaanderen werk te zoeken?
2. Welk overleg is er gebeurd met de Brusselse collega's om ervoor te zorgen dat er toch een oplossing komt voor deze Nederlandstalige Brusselaars?

3. Hoe is de communicatie gebeurd met de organisaties die mensen begeleiden naar werk? En met de doelgroep zelf?
4. Welke oplossing plant de minister voor deze mensen?
5. Hoe gaat Vlaanderen ervoor zorgen dat deze beslissing gecompenseerd wordt om de 5%-norm toch te halen?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Jo Vandeurzen (289), Philippe Muyters (353).

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 353 van 27 maart 2019

van **KATIA SEGERS**

1. Vooraf wil ik verwijzen naar een vraag om uitleg van dhr. Joris Poschet rond dit onderwerp (VOU 822), behandeld in de Commissie Economie op 21 maart jongstleden. De Vlaamse Ondersteuningspremie is geen doelgroepvermindering maar een loonpremie aan de werkgever voor het tewerkstellen van een persoon met een arbeidshandicap. De premie biedt een financiële incentive aan de werkgever ter compensatie van rendementsverlies of de bijkomende kosten veroorzaakt door de arbeidshandicap.

In de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instituties worden de bevoegdheden van de gewesten en gemeenschappen opgesomd. In artikel 5 worden de persoonsgebonden materies, dus bevoegdheden voor de gemeenschappen, opgesomd. Hieronder staat het "beleid aan personen met een handicap, met uitzondering van de financiële tegemoetkoming voor de tewerkstelling van personen met een handicap die worden toegekend aan de werkgevers die personen met een handicap tewerkstellen." De VOP, die een loonpremie is aan werkgevers voor de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap en aan zelfstandigen, is dus geen persoonsgebonden materie en bijgevolg gewestmaterie.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt welke maatregelen onderdeel zullen uitmaken van zijn doelgroepbeleid.

2. Er is geen overleg geweest.
3. Werkgevers die momenteel een Brusselaar met een VOP tewerkstellen zijn via e-mail geïnformeerd.

Brusselaars die in het verleden – na screening door VDAB – een recht op ondersteuning van de VOP toegekend werden, zijn via een schrijven op de hoogte gebracht van de wetgeving die op 1 januari in voege getreden is.

Er is geen specifieke communicatie geweest naar organisaties die personen met een handicap begeleiden. Vlaanderen heeft geen zicht op de partners van bv. Actiris en kan hierover geen gerichte communicatie met hen voeren.

4. Vlaanderen voorziet in een uitdoofscenario voor lopende dossiers.
5. De VOP is een Gewestbevoegdheid. De Brusselnorm wordt als norm enkel gehanteerd in kader van gemeenschapsmaterie.